

تفصیلاً

از
ضامن کنتوری

LAHORE

ہفت

ہفت بند مدھیہ بہمنیت جشن جوہی بست پنج سالہ

بادشاہ اسلام پناہ
سلطان العلوم

منظر الملک والممالک نظام الملک نظام الدولہ المخلصت قدر قدرت ہزار کشت
ہائی نس نفٹ جنرل نواب سر میر عثمان علی خان بہادر فتح جنگ آصفیہ صاحب
فرمان فرمائے حیدرآباد و برادر اوام اللہ سلطنتہ و زرا و اللہ عمرہ و تبا

گورنر ہنسٹری

قبلہ

دعا گوئے موروثی ضامن ابن صیب کنتوری خواہ ہر زاوہ شمس العلماء مولانا سید حسین صاحب

مجتہد العصر لکھنؤ ۱۳۲۰ ہجری
وظیفہ یاب دارالطبع سرکار عالی

سورہ کن پریس کالی کمان

کتاب نمبر

فصل منی

من و خدائے من کہ این چگامہ ناپہنر نہ بہ ادعائے سخن سرایت و نہ
بہ اندازہ مدح پمانی۔ نذر عقیدت نیست محقر کہ بہ تحریک جوش نمک خواری و بر
سبیل اظہار حق گزارمی بہ عنوان تہنیت در سداک نظم کشیدہ بہ پیشگاہ ^{خداوندی} پیش می
کشید۔ اگر شرف پذیرائی یا بد زہے نصیب!

اگر بہ باب قبول شہ جہاں برسد
یقین کہ فرق گدانا بہ فرقدال برسد

فرومی و عاگوئے دولت۔ ضامن (کنواری)

مفتاح
العالم

بند اول

اے ہمہ نازش چه نیاز آورم
عشق فروغی ز حقیقت بود
سجدہ نہ دانم نہ قیام و قنود
تا کہ عمل نیست عقیدت برم

ہم ز تو باشد کہ بہ ناز آورم
تا چه بہ عنوان مجاز آورم
ظاہر خود پر وہ راز آورم
شوق گزین و رنگ تاز آورم

کعبه بود پست ترک مسجدے	کعبه دل را به فر از آورم
سنگ سیه وقف بنائے خلیل	سنگ درے مہر نماز آورم
سمر نہ برال سنگ ہم از خطا	بر کنشم خط جو از آورم
خواست کنم وجہ خدا از خدا	دامن امید در از آورم
گر چه محال است تماشائے نفس	شخص علی آئینہ ساز آورم
نفس پیہر بہ ہمان آئینہ	بہر جہان روح نواز آورم
ساز و ہم نعت شہدہ شکاف	ناطقہ را مہر گداز آورم
زندہ کنم آتش افسردہ را	از رہ شو قے کہ بہ ساز آورم
باز بہ طر حی مخلّاق نطق	لرزہ بر اندام نیاز آورم

طوق اَطیعوا کہ بہ گردن در است مدحتِ سلطان بہ طرزِ آورم
 آصفِ دورانِ شہِ عثمانِ علی سایہٴ یزوانِ شہِ عثمانِ علی

بند دوم

ابریہا را آمد و سر پر گرفت وین کرۂ باد بہ عنبر گرفت
 گوہر تر کرد و نشان زمین خاک بہ اکسیر برابر گرفت
 کرد بہ گلشن گل و نسیرین ہجوم آتشِ بے دود جہاں پر گرفت
 دہر بہ پیرانہ مسرکی شد جوان ماہکِ مستی زر و زیور گرفت
 نایرہ افروز بہار از مغان عہدِ پستاری آذر گرفت

دید تہی ساغر زندان ز سے
 آپ طرب زامی ظہور ادر خلد
 وڑ پئے زندان قح نوش بزم
 ساقی سیمین بر سر نیہ فام
 از نم خجالت چہ تری چید زہد
 ہم بہ چین فصل زرج خار
 تا بہ کجا آورم از بے زری
 باید ہم اینک ز جفاے فلک
 واو گرے آنکہ بہ آئین داد
 رحمت حق صورت دیگر گرفت
 راہ بہ میخانہ ز کوثر گرفت
 دور جہان دورہ ساغر گرفت
 لعل مذا بے بہ خیم زر گرفت
 زاہد و امان درع تر گرفت
 در بہ سرم شورش محشر گرفت
 خون جگر راسے احمد گرفت
 داد خود از خواجہ کشور گرفت
 بیخ لطا دل ز جہان بر گرفت

آصف دوران شہ عثمان علی سایہ نیر وال شہ عثمان علی

پند سوم

بربط و قانون و دف و کونکے	صبح شنیدم ہمہ عشرت لواسے
وہر فرو کاشتہ تخم نشاط	مہر برافراشتہ زرین لواسے
قافلہ مستی و شور حیات	ولولہ مستی گردوں گراے
ہمہمہ عیش مسرت قرین	زمزمہ عشرت کلفت لواسے
صلصل ویک باویہ جوش و خروش	بلبل و صد موسیقی اندر فضاے
بوے گلان عطر فروش مشام	بوج صبا و نفس مشکاے

فصل بہار راست و بہارِ طرب
 گنبدِ میثائی مینا نشان
 کرو فراوانی صہبائے ذوق
 خلقتِ عالم گلِ رحمت بہیب
 ساقی گلچیرہ گلآبی بہ دست
 شیخِ حرم زمزم مینا بہ کف
 زمزمہ سخنان ریاضِ سخن
 سرخوش و سرمست بہر گوشہ
 آصفِ دوران شہ عثمان علی
 گوئہ گل عقدہ خاطر کشاے
 بادہ فروریخت مَطَرِ اَبِہِ جاے
 عارف و عامی گرو نوترونائے
 از کرم بے حد نیروانِ خداے
 راہزنِ تقوی و ایمانِ راے
 زاہد و بدستی و لغزشِ بیہ پایے
 حوزہ دوسہ جامِ مے غمِ ربابے
 محو ثنا خوانی کشور خداے
 سایہ نیروان شہ عثمان علی

بنی پرہیزگار

گفتہ ناگفتہ بہ صدرہ خوش است تابیہ نوی میز نم این رہ خوش است
دوش و دین باب نمودیم سکر حرف درازے یا کو تہہ خوش است
خاشی از اہل سخن بہ کہ نطق آب روان یا بہ نہ چہ خوش است
گفت خرد "فضل زون بردان از سخن آرائی بے کہہ خوش است"
پیچھے خفتہ بہ کنج خمبول آرے از سالک گمرہ خوش است"
ور کہ سخن گویت آید ہوس بین کہ گدانی رہ ازین خوش است"
ناخوشے از بے خردان طرح کن ہر چہ بہ لب از دل آگہہ خوش است"

معنی خوشترنگ بہ لفظِ قشنگ
 راوقِ مینائے خدا سازِ راز
 معنی خاصے پر خاصانِ بے
 گرچہ ز غالب عثمان خوشتراند
 لیکت بدست گرمی شاہ وقت
 ہست مثلِ مکمل جلدِ بید لذیذ
 غالب و ضامن و سخن گستراند
 چون مے لعلین بہ شبِ خوش است
 جائے صبوحتی بہ سحر کہہ خوش است
 کے ز عوام امین ہمہ بہ خوش است
 زان ہمگی وصفِ شہنشاہ خوش است
 شعر تو با وجہ ہر موجہ خوش است
 ہر چہ نواز کہنتہ بہرہ خوش است
 وانکہ نوازش کنش شہ خوش است

آصف دوران شہ عثمان علی

سایہ میروان شہ عثمان علی

بندِ خبم

شاد و نبری اے چین آراے ملک
 ملک بے بو و ہ و مالک بے
 زان تو عزیزی بہ رعایا ز جان
 ہم ز تو بکشا وہ رہ ارتقا
 روح روان تن زیبائے ملک
 کیست چنین عاشق شیدائے ملک
 گشت جوان از تو ز لچائے ملک
 ہم بہ تو وابستہ تمنائے ملک
 ہم بہ گرانی ز تو ابنائے ملک
 نظم تو شد زیور سلمائے ملک
 بے کلف آمد مہ سیمائے ملک
 صیقلی ملک چو شد رائے تو

جامعہ و جامع و دیوان علی
 عہد تو عہد لیت کر وزیر نگار
 باب ترقی کہ کشودی خبر
 برز وہ را ہے ز سر و حیات
 تاکہ بنا کر دی سیمینہ جشن
 والہ آرایش شہر و بلاد
 دیدہ بہ ملک امن و امان بہشت
 بہ بہ آثار فلک سائے ملک
 باب ہفتم از انشاے ملک
 میدہ ہر امر و ز ز فردائے ملک
 ساز ز روان بخش نحمیائے ملک
 جشن سہین شدہ طغرائے ملک
 آمد رضوان بہ تماشاے ملک
 گفت دعا از پیٹے وارائے ملک

آصف دوران شہ عثمان علی

سایہ یزوان شہ عثمان علی

بند ششم

در نظرم منظرے آید ہی ماہ رنخے رو سے نماید ہی
 ماہ رنخے آنکہ ز حسن رخس بہر چو مہ نور ربا ید ہی
 کس نہ شنیدہ بہ جہان کا چین انسان حوری بچہ ز اید ہی
 آنکہ بیک جنبش ابرو سے کج ناوک صد غمزہ کشاید ہی
 آنکہ جمالش گہہ آرايشے آئینہ را ماہ نماید ہی
 آنکہ برویش نظرے گر کند در بہ نظر نور فزاید ہی
 آنکہ بیک عشوہ برود از خلق سوئے منش دل بگراید ہی

اسے چہ گرانمایہ جیاتے کہ عمر
 بندہ ام اور امن از انرو کہ و
 شعر بہ مدح شہ عالم پناہ
 شعروہی از جوش صفائی بیان
 ہر چہ گران تر صلہ شاید ہی
 شاعر مداح جنین شاہ را
 سلطنتے ہست کہ پاید ہی
 شاہ کہ سلطان علوم است و علم
 بر در او ناصیہ ساید ہی
 شہ کہ فلک با ہمہ اوج رفیع

آصفِ دوران شہ عثمان علی

سایہ بیروان شہ عثمان علی

بیتها، مضمون

داو گرا با تو خدایا ر باد	داو گری تاز تو در کار باد
ابر بربذل تو گهر بار باد	محور عدل تو محیط زمین
تا سحرش روشن و شب تار باد	ایمق ایام ترا زیران
تا به فلک ثابت و سیار باد	حلقه تو باد به گوش فلک
عزم ترا نقطه پر کار باد	گنبد گردنده فیروزه فام
تا به جبال جنبش و رفتار باد	با دروان حکم تو بر خشک و تر
تاز گلان رونق گلزار باد	با دز تو رونق گلزار دهر

یافت ز تو گرمی بازارِ علم علم تو با گرمی بازارِ باد
 گزورہ کو کیرہ شاہیت از پئے ما بھر مہ ویدار باد
 پر تور وئے تو بہ شہاسے ما چوں مہ دو ہفتہ ضیا بار باد
 شاہ سلیمان حسب آصف نسب جشن سیمینت سزاوار باد
 جشن سیمین بہ ہمہ خورمی بسملہ جشن طسلا کار باد
 بلغ مراد تو و اولاد تو سپر و تر و تازہ و پربار باد
 ہمد و شعر منت ^{۱۰۵} سالِ عمر از کرم داویر داوار باد

آصف دوران شہ عثمان علی

سایہ نیروان شہ عثمان علی

(آمین تم آمین)

Checked